



รายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะ ตามมาตรา ๕๐ แห่ง
พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗

จัดทำโดยสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

กระทรวงการคลัง

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริง

พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ กำหนดให้กระทรวงการคลัง รายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะตามมาตรา ๕๐ ซึ่งประกอบด้วย (๑) สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (๒) สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ (๓) สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อหนี้สาธารณะทั้งหมด และ (๔) สัดส่วนภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ ที่เกิดขึ้นจริงต่อคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ (คณะกรรมการฯ) ทุก ๖ เดือน ทั้งนี้ ในกรณีที่การบริหารหนี้สาธารณะไม่สามารถดำเนินการได้ตาม สัดส่วนที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผล วิธีการ และระยะเวลาในการทำให้สัดส่วนดังกล่าว อยู่ในสัดส่วนที่กำหนดเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยคณะกรรมการฯ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ กำหนดให้รายงานสัดส่วนหนี้ที่คณะกรรมการฯ กำหนดให้ใช้เป็นกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะต่อคณะกรรมการฯ และคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันสิ้นเดือนมีนาคมและกันยายน ของทุกปี

ทั้งนี้ ประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินและการคลังของรัฐ (ประกาศคณะกรรมการฯ) เรื่อง กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ และประกาศ คณะกรรมการฯ เรื่อง กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ ได้กำหนดสัดส่วนดังต่อไปนี้เพื่อใช้เป็นกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ

- ๑) สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐
- ๒) สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ ต้องไม่เกินร้อยละ ๓๕
- ๓) สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อหนี้สาธารณะทั้งหมด ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐
- ๔) สัดส่วนภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ ต้องไม่เกินร้อยละ ๕

๒. รายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗

ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เกิดขึ้นจริงยังคงอยู่ภายใต้กรอบในการบริหารหนี้สาธารณะที่คณะกรรมการฯ กำหนด ยกเว้นสัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณที่เกินกว่ากรอบเล็กน้อย โดยมีรายละเอียด พร้อมเหตุผล วิธีการ และระยะเวลาในการทำให้ สัดส่วนที่เกินกว่ากรอบอยู่ในสัดส่วนที่กำหนด ดังนี้

กรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ	กรอบที่คณะกรรมการกำหนด ^๑ (ไม่เกินร้อยละ)	สถานะ ณ ๓๑ มี.ค. ๒๕๖๗ (ร้อยละ)	สถานะ ณ ๓๐ ก.ย. ๒๕๖๗ (ร้อยละ)
๑. สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) (ร้อยละ)	๗๐	๖๓.๖๕	๖๓.๓๒
๑.๑ หนี้สาธารณะ (ล้านบาท)	-	๑๑,๔๗๔,๑๕๓.๙๙ ^{๒/๓}	๑๑,๖๒๗,๘๕๓.๕๔ ^{๒/๔}
๑.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) (ล้านบาท)	-	๑๘,๐๒๖,๗๔๒.๐๐	๑๘,๓๖๔,๕๘๒.๐๐
๒. สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ ประจำปีงบประมาณ (ร้อยละ)	๓๕	๑๙.๐๑	๓๕.๑๔
๒.๑ ภาระหนี้ของรัฐบาล (ล้านบาท)	-	๕๐๘,๓๙๙.๕๓	๙๘๑,๒๙๓.๘๐ ^๕
๒.๒ ประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ (ล้านบาท)	-	๒,๖๗๕,๐๖๙.๓๙	๒,๗๙๒,๘๘๗.๗๗
๓. สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อ หนี้สาธารณะทั้งหมด (ร้อยละ)	๑๐	๑.๒๓	๑.๐๕
๓.๑ หนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศ (ล้านบาท)	-	๑๔๑,๓๕๙.๔๘	๑๒๒,๐๘๗.๗๓
๓.๒ หนี้สาธารณะทั้งหมด (ล้านบาท)	-	๑๑,๔๗๔,๑๕๓.๙๙	๑๑,๖๒๗,๘๕๓.๕๔
๔. สัดส่วนภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	๕	๐.๐๕	๐.๐๕
๔.๑ ภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศ (ล้านบาท)	-	๕,๕๔๓.๑๕	๕,๗๙๗.๐๗
๔.๒ รายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ (ล้านบาท)	-	๑๑,๙๖๘,๒๖๘.๙๗	๑๒,๗๓๓,๔๖๙.๒๖ ^๖

กิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศทยอยฟื้นตัวและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (การแพร่ระบาดฯ) เริ่มกลับเข้าสู่สภาวะปกติ เห็นได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่ทยอยปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป ส่งผลให้ ณ สิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๗ สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับสถานะ ณ สิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๖๗

อย่างไรก็ดี ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันรัฐบาลยังคงต้องดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล และต้องปรับโครงสร้างหนี้ของการกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดฯ อย่างต่อเนื่อง โดยหนี้ที่เป็นภาระต่องบประมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๘ เมื่อเทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดฯ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๒) ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องใช้เครื่องมือระยะสั้น (ตัวเงินคลัง ตัวสัญญาใช้เงิน และสัญญากู้เงินระยะสั้น) ในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นตามสภาพคล่องและความต้องการของนักลงทุนในช่วงที่ระดมทุน ซึ่งเน้นลงทุนในสินทรัพย์ระยะสั้นที่มีความเสี่ยงต่ำ ส่งผลให้มีการใช้เครื่องมือระดมทุนระยะสั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑๔ เมื่อเทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดฯ (ปีงบประมาณ ๒๕๖๒) เป็นผลให้หนี้กระจุกตัวและทยอยครบกำหนดเป็นจำนวนมาก ตามสัดส่วนเครื่องมือระดมทุนระยะสั้นที่เพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ช่วงการแพร่ระบาดฯ เป็นต้นมา ส่งผลให้สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ปรับเพิ่มขึ้น ในการนี้ กระทรวงการคลังมีแผนการปรับโครงสร้างหนี้อย่างต่อเนื่อง โดยการทำธุรกรรมการแลกเปลี่ยนพันธบัตร (Bond Switching) เพื่อยืดอายุหนี้ที่จะครบกำหนด รวมทั้งธุรกรรมการปรับโครงสร้างหนี้ล่วงหน้า (Prefunding) และการชำระหนี้ก่อนครบกำหนด (Prepayment) เพื่อลดภาระที่จะต้องกู้เงินในปริมาณมากในคราวเดียว โดยคำนึงถึงต้นทุนและความเสี่ยง รวมทั้งสภาพคล่องของตลาดในแต่ละช่วงเวลา ดังนั้น ระยะเวลาในการทำให้สัดส่วนดังกล่าวอยู่ภายในสัดส่วนที่กำหนดจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีผลต่อสัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ ได้แก่

๑) สภาพะตลาดการเงินและสภาพคล่องในประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการปรับโครงสร้างหนี้ ทั้งในเชิงต้นทุนและความเสี่ยง

๒) ภาระหนี้รัฐบาล และหนี้รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐที่รัฐบาลรับภาระ (Redemption profile) ซึ่งเป็นผลมาจากการกู้เงินและการปรับโครงสร้างหนี้ในอดีต

๓) การก่อหนี้ใหม่ในแต่ละปี ซึ่งประกอบด้วย

๓.๑) การกู้เงินเพื่อการชดเชยการขาดดุลงบประมาณตามแผนการคลังระยะปานกลาง ซึ่งปัจจัยความสำเร็จขึ้นกับความคืบหน้าในการปรับลดขนาดการขาดดุลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในระยะปานกลาง อันเป็นผลจากการสร้างความเข้มแข็งด้านการคลังในด้านต่าง ๆ ได้แก่

๓.๑.๑) การทบทวนและยกเลิกมาตรการลดและยกเว้นภาษีให้มีเพียงเท่าที่จำเป็น รวมถึงการปฏิรูปโครงสร้างและการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

๓.๑.๒) การพิจารณาจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของการใช้จ่ายภาครัฐจากทุกแหล่งเงิน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๓.๒) การก่อหนี้ใหม่ของรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐตามแผนความต้องการกู้เงินระยะปานกลาง ซึ่งปัจจัยความสำเร็จขึ้นกับการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของโครงการของรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐและความคืบหน้าในการดำเนินโครงการดังกล่าว

ทั้งนี้ การก่อหนี้ใหม่ดังกล่าวข้างต้น ควรมุ่งเน้นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ควบคู่กับการคำนึงถึงระดับความเสี่ยงด้านการปรับโครงสร้างหนี้ที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบันด้วย

๔) การได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อชำระหนี้ที่เหมาะสม

สำหรับสัดส่วนหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อหนี้สาธารณะทั้งหมดและสัดส่วนภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ พบว่ายังคงอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่อง

หมายเหตุ: * สัดส่วนตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ (ประกาศคณะกรรมการฯ) เรื่อง กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการฯ เรื่อง กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔

๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ประกาศตัวเลข GDP ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๔,๓๓๓.๐๒๗ พันล้านบาท ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๔,๔๔๐.๙๗๕ พันล้านบาท GDP ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖ เท่ากับ ๔,๖๓๑.๒๙๐ พันล้านบาท GDP ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๔,๖๒๑.๔๕๐ พันล้านบาท GDP ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๔,๕๑๓.๕๙๙ พันล้านบาท และ GDP ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗ เท่ากับ ๔,๕๙๘.๒๔๓ พันล้านบาท

* GDP ณ สิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๘,๐๒๖.๗๔๒ พันล้านบาท ค่ารวม ดังนี้ (GDP ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๖) + (GDP ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๖) + (GDP ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖) + (GDP ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗)

* GDP ณ สิ้นเดือนกันยายน ๒๕๖๗ เท่ากับ ๑๘,๓๖๔.๕๘๒ พันล้านบาท ค่ารวม ดังนี้ (GDP ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖) + (GDP ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗) + (GDP ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๗) + (GDP ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗)

* ข้อมูลรายได้ประจำปีงบประมาณในรอบ ๑๒ เดือนที่ผ่านมา สิ้นสุด ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๗ ค่ารวม ดังนี้ ผลการจัดเก็บรายได้สุทธิเดือนตุลาคม ปี ๒๕๖๖ - เดือนกันยายน ปี ๒๕๖๗ ที่เกิดขึ้นจริงหลังหักการจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๒ ข้อมูลรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการในรอบ ๑๒ เดือนที่ผ่านมา สิ้นสุด ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๗ ค่ารวม ดังนี้ รายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖ - ไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๗ และประมาณการรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ ไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๗ จากธนาคารแห่งประเทศไทย

สำเนา

ที่ นร ๐๕๐๕/๒๗๒๒๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๐๐/๑๕๘๔๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

ตามที่ได้เสนอรายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ ไปเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ รับทราบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้สำนักงานงบประมาณ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และธนาคารแห่งประเทศไทยทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

ปริญญคราญ จงธรรมคุณ

(นางสาวปริญญคราญ จงธรรมคุณ)

ผู้อำนวยการกองพัฒนาศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองพัฒนาศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๖๕๒ (ชลิตา), ๑๕๐๓ (ลลิตา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๕๖

www.soc.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@soc.go.th

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๙๐๐/๑๕๙๕/ค



กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ จำนวน ๔ แผ่น

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง รายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะ ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ (พ.ร.บ. วินัยฯ) ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีรับทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๑.๑ มาตรา ๕๐ แห่ง พ.ร.บ. วินัยฯ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ (คณะกรรมการฯ) ประกาศกำหนดสัดส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ (ประกาศคณะกรรมการฯ) เรื่อง กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการฯ เรื่อง กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ ได้กำหนดกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ ดังนี้

(๑) สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐

(๒) สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ ต้องไม่เกินร้อยละ ๓๕

(๓) สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อหนี้สาธารณะทั้งหมด ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐

(๔) สัดส่วนภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ ต้องไม่เกินร้อยละ ๕

ทั้งนี้ เพื่อให้มีการกำกับดูแลสัดส่วนหนี้ดังกล่าวให้อยู่ภายใต้กรอบที่คณะกรรมการฯ กำหนด มาตรา ๕๑ แห่ง พ.ร.บ. วินัยฯ ได้กำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานสัดส่วนหนี้ตามมาตรา ๕๐ ที่เกิดขึ้นจริงต่อคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการฯ ทุกหกเดือน

๑.๒ มาตรา ๕๑ วรรค ๒ แห่ง พ.ร.บ. วินัยฯ ในกรณีที่การบริหารหนี้สาธารณะไม่สามารถดำเนินการได้ตามสัดส่วนที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผล วิธีการ และระยะเวลาในการทำให้สัดส่วนดังกล่าวอยู่ในสัดส่วนที่กำหนดเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

/๒. ความเร่งด่วน...

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

มาตรา ๕๑ แห่ง พ.ร.บ. วินัยฯ ได้กำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานสัดส่วนหนี้ตาม มาตรา ๕๐ ที่เกิดขึ้นจริงต่อคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการฯ ทุกหกเดือน และคณะกรรมการฯ ได้มีมติกำหนดให้ กระทรวงการคลังจัดทำรายงานดังกล่าวภายใน ๖๐ วัน นับแต่สิ้นเดือนมีนาคมและกันยายนของทุกปี

ดังนั้น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและมติคณะกรรมการฯ ดังกล่าว กระทรวงการคลัง จึงได้จัดทำรายงานสัดส่วนหนี้ตามมาตรา ๕๐ แห่ง พ.ร.บ. วินัยฯ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ เพื่อเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีรับทราบ

๓. สารสำคัญและข้อเท็จจริง

สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เกิดขึ้นจริง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ ยังคงอยู่ภายใต้กรอบ ในการบริหารหนี้สาธารณะที่คณะกรรมการฯ กำหนด ยกเว้นสัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ ประจำปีงบประมาณที่เกินกว่ากรอบเล็กน้อย โดยมีรายละเอียด พร้อมเหตุผล วิธีการ และระยะเวลาในการทำให้ สัดส่วนที่เกินกว่ากรอบอยู่ภายในสัดส่วนที่กำหนด (ตามความในวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่ง พ.ร.บ. วินัยฯ) ดังนี้

กรอบการบริหารหนี้สาธารณะตามมาตรา ๕๐	กรอบที่ คณะกรรมการฯ กำหนด	สัดส่วนหนี้ ที่เกิดขึ้นจริง
(๑) สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	ไม่เกินร้อยละ ๗๐	๖๓.๓๒
(๒) สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ	ไม่เกินร้อยละ ๓๕	๓๕.๑๔
(๓) สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อหนี้สาธารณะทั้งหมด	ไม่เกินร้อยละ ๑๐	๑.๐๕
(๔) สัดส่วนภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ	ไม่เกินร้อยละ ๕	๐.๐๕

เหตุผลที่สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณเกินกว่ากรอบ: ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันรัฐบาลยังคงต้องดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล และต้องปรับโครงสร้างหนี้ ของการกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (การแพร่ระบาดฯ) อย่างต่อเนื่อง โดยหนี้ที่เป็นภาระต่อ งบประมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๘ เมื่อเทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดฯ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้อง ใช้เครื่องมือระยะสั้น (ตัวเงินคลัง ตัวสัญญาใช้เงิน และสัญญากู้เงินระยะสั้น) ในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นตามสภาพคล่อง และความต้องการของนักลงทุนในช่วงที่ระดมทุน ซึ่งเน้นลงทุนในสินทรัพย์ระยะสั้นที่มีความเสี่ยงต่ำ ส่งผลให้มี การใช้เครื่องมือระดมทุนระยะสั้นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑๔ เมื่อเทียบกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดฯ เป็นผลให้หนี้ กระจุกตัวและทยอยครบกำหนดเป็นจำนวนมาก ตามสัดส่วนเครื่องมือระดมทุนระยะสั้นที่เพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ ช่วงการแพร่ระบาดฯ เป็นต้นมา ส่งผลให้สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ปรับเพิ่มขึ้น

วิธีการในการทำให้สัดส่วนดังกล่าวอยู่ภายในสัดส่วนที่กำหนด: กระทรวงการคลังมีแผน การปรับโครงสร้างหนี้อย่างต่อเนื่อง โดยการทำธุรกรรมการแลกเปลี่ยนพันธบัตร (Bond Switching) เพื่อยืด อายุหนี้ที่จะครบกำหนด รวมทั้งธุรกรรมการปรับโครงสร้างหนี้ล่วงหน้า (Prefunding) และการชำระหนี้ก่อน ครบกำหนด (Prepayment) เพื่อลดภาระที่จะต้องกู้เงินในปริมาณมากในคราวเดียว โดยคำนึงถึงต้นทุนและ ความเสี่ยง รวมทั้งสภาพคล่องของตลาดในแต่ละช่วงเวลา

/ระยะเวลา...

ระยะเวลาในการทำให้สัดส่วนดังกล่าวอยู่ในสัดส่วนที่กำหนด: ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีผลต่อสัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ ได้แก่

(๑) สภาพะตลาดการเงินและสภาพคล่องในประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการปรับโครงสร้างหนี้ทั้งในเชิงต้นทุนและความเสี่ยง

(๒) ภาระหนี้รัฐบาล และหนี้รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐที่รัฐบาลรับภาระ (Redemption profile) ซึ่งเป็นผลมาจากการกู้เงินและการปรับโครงสร้างหนี้ในอดีต

(๓) การก่อหนี้ใหม่ในแต่ละปี ซึ่งประกอบด้วย

(๓.๑) การกู้เงินเพื่อการชดเชยการขาดดุลงบประมาณตามแผนการคลังระยะปานกลาง ซึ่งปัจจัยความสำเร็จขึ้นกับความคืบหน้าในการปรับลดขนาดการขาดดุลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในระยะปานกลาง อันเป็นผลจากการสร้างความเข้มแข็งด้านการคลังในด้านต่าง ๆ ได้แก่

(๓.๑.๑) การทบทวนและยกเลิกมาตรการลดและยกเว้นภาษีให้มีเพียงเท่าที่จำเป็น รวมถึงการปฏิรูปโครงสร้างและการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

(๓.๑.๒) การพิจารณาจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของการใช้จ่ายภาครัฐจากทุกแหล่งเงิน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

(๓.๒) การก่อหนี้ใหม่ของรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐตามแผนความต้องการกู้เงินระยะปานกลาง ซึ่งปัจจัยความสำเร็จขึ้นกับการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นของโครงการของรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐและความคืบหน้าในการดำเนินโครงการดังกล่าว

ทั้งนี้ การก่อหนี้ใหม่ดังกล่าวข้างต้น ควรมุ่งเน้นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ควบคู่กับการคำนึงถึงระดับความเสี่ยงด้านการปรับโครงสร้างหนี้ที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบันด้วย

(๔) การได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อชำระหนี้ที่เหมาะสม
ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

การกู้เงินของรัฐบาลในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันรัฐบาลยังคงต้องดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล และต้องปรับโครงสร้างหนี้ของการกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดฯ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแม้จะทำให้มีหนี้สาธารณะเพิ่มสูงขึ้น และมีการใช้เครื่องมือระดมทุนระยะสั้นเพิ่มขึ้นตามสภาพคล่องและความต้องการของนักลงทุนในช่วงที่ระดมทุน แต่เป็นความจำเป็นเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ฟื้นตัวตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งการกู้เงินดังกล่าวจะถูกนำไปใช้เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ วางรากฐานการพัฒนา สร้างรายได้และเร่งรัดการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่กระจายไปทุกภูมิภาคทั่วประเทศ โดยเป็นการลงทุนด้านคมนาคม สาธารณูปการ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นสำคัญ เพื่อกระจายความเจริญ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ขยายโอกาสและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศซึ่งล้วนมีส่วนช่วยให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นและเศรษฐกิจของประเทศขยายตัว

อย่างไรก็ดี การเพิ่มขึ้นของหนี้สาธารณะอย่างต่อเนื่อง ขณะที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป จะทำให้สัดส่วนของหนี้สาธารณะต่อ GDP เพิ่มขึ้น รวมถึงการที่มีหนี้กระจุกตัวและทยอยครบกำหนดเป็นจำนวนมากตามสัดส่วนเครื่องมือระดมทุนระยะสั้นที่เพิ่มสูงขึ้นตั้งแต่ช่วงการแพร่ระบาดฯ เป็นต้นมา ส่งผลให้สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ปรับเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจกระทบต่อเสถียรภาพทางการคลังของประเทศในระยะต่อไปได้

ในการนี้...

ในการนี้ กระทรวงการคลังได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการหนี้สาธารณะตามกรอบการบริหารจัดการหนี้สาธารณะเพื่อสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินมาตรการทางการคลัง รวมทั้งการชำระหนี้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงต้นทุนและความเสี่ยงภายใต้เงื่อนไขความจำเป็นและข้อจำกัดตามปัจจัยสำคัญที่กล่าวข้างต้น

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๗. ข้อกำหนดและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๘. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ/คณะกรรมการเจ้าของเรื่อง

กระทรวงการคลังเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบรายงานสัดส่วนหนี้สาธารณะตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗ พร้อมเหตุผล วิธีการ และระยะเวลาในการทำให้สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณที่เกินกว่ากรอบอยู่ในสัดส่วนที่กำหนด ตามความในวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายพิชัย ชุมหาจิว)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

กลุ่มบริหารความเสี่ยงหนี้สาธารณะ

โทร. ๐ ๒๒๗๘ ๗๘๗๘ ต่อ ๔๑๔๑๐ (มนตรีรา)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ montira@pdmo.go.th

www.pdmo.go.th